

А. К. Терещенко

Онищенко Дмитро Юрійович

ОНИЩЕНКО Дмитро Юрійович (12. 04. 1983, Львів) – піаніст, музикознавець, педагог. Син І. Немири. Канд. мистецтвознавства (2013). Лауреат низки міжнар. фортепіан. конкурсів, зокрема 3-го й 4-го пам'яті В. Горовиця (Київ, 1999, диплом; 2001, 1-а премія, золота медаль, спец. приз «За найкраще виконання твору українського автора»), 5-го ім. В. Крайнева (Харків, 2000, 1-а премія, спец. призи ім. А. Корто «За яскраву виконавську індивідуальність», Європ. співтовариства муз. конкурсів для молоді), 12-го ім. П. Чайковського (Москва, 2002, 5-а премія, спец. приз «Наймолодшому лауреатові за фахом фортепіано»), 3-го молодих виконавців (2004, м. Енсхеде, Нідерланди, 1-а премія і спец. приз публіки), 16-го ім. Ж. Віанни да Мотти (Лісабон, 2-а премія), 3-го ім. М. Лисенка (Київ, 1-а премія; обидва – 2007), 10-го в Сіднеї (Австралія, 2012, 3-я премія). Закін. Львів. муз. академію (2005; кл. Н. Грамотєєвої) та аспірантуру при ній (2008; кер. М. Крих-Угляр), Моск. консерваторію (2006; кл. Ю. Лисиченка-Лисиці, Л. Наумова) та аспірантуру при ній (2009). Водночас 2003–04 навч. у Королів. пн. коледжі музики в Манчестері (Велика Британія; кл. Н. Фішер) та Ганновер. школі музики й театру (Німеччина; кл. В. Крайнева). Концертно-виконав. діяльність розпочав 2000, виступав у багатьох престиж. концерт. залах Росії, Польщі, Франції, Великої Британії, Японії, Йорданії, Туреччини, Латвії, Нідерландів, Німеччини, США та ін. У репертуарі – фортепіанні концерти Й.-С. Баха, В.-А. Моцарта, Л. ван Бетговена, Ф. Шопена, Й. Брамса, Е. Гріґа, К. Шарвенки, П. Чайковського, С. Рахманінова, С. Прокоф'єва; сонати, фортепіанні цикли, сольні композиції С. Борткевича, Н. Нижанківського, В. Сильвестрова, М. Скорика, а також Д. Скарлатті, Й. Гайдна, Л. ван Бетговена, Ф. Шуберта, Ф. Шопена, Р. Шуманна, Ф. Ліста, М. Мусоргського, О. Скрибіна, Д. Шостаковича та ін. О. виступає в камер. ансамблях, зі скрипалями, віолончелістами, вокалістами, симф. та камер. колективами, серед яких – Нац. симф. оркестр України, симф.

оркестри Нац. філармонії України, Львів., Харків., Черніг. філармоній, камер. оркестр «Віртуози Львова», Честер. симф. оркестр (Велика Британія), «Sinfonia Varsovia» (Польща) та ін. О. – піаніст з яскраво індивід. щирою інтонацією, блискучими тех. можливостями. 2010–14 викладав у Львів. муз. академії.

Основні праці

Сонати Сергія Прокоф'єва в інтерпретації автора та його сучасників крізь призму документальних свідчень // Наук. вісн. Одес. муз. академії: Муз. мистецтво і культура. 2009. Вип. 10; Четверта соната С. Прокоф'єва як об'єкт трактування авторського тексту і виконавської традиції // Муз. мистецтво. Д.; Л., 2010. Вип. 10; Фортепіанні сонати Сергія Прокоф'єва в репертуарі піаністів – вихідців з України // Вісн. Прикарп. університету. Ів.-Ф., 2010. Вип. 19–20.

Рекомендована література

1. Кашкадамова Н. Рефлексії романтизму // Поступ. 2002, 4–5 черв.;
2. Кияновська Л. Дмитро Онищенко // Львів. газ. 2006, 15 лют.;
3. Кушнірук О. Фортепіанні відкриття від Дмитра Онищенка // День. 2014, 18 листоп.

Бібліографічний опис:

Онищенко Дмитро Юрійович / А. К. Терещенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-75399>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).